

FOGOM A KEZED

Kispál Csilla

Fogom a kezéd

Lassan
homályosul el a világ.
Távolodik a
látható valóság.
Tehetetlenül zuhanok,
a múltba révedek.
Agyam nem tartja vissza
a felgyorsult képeket.
Minden, mi volt átfut rajtam
egy pillanat alatt.
De ez az egy villanás
megmaradt.
Nem tudja eltörölni
a vénülő emlékezet,
Uram, mikor
megfogtam a jobbkezed.
Az életem
pozdorjaként elégett.
A homokszemekkel
leperegtek az emlékek.
Az ifjúságom
oly hűtlenül elhagyott.
Vágyaim kihúnytak,
mint hajnalban a csillagok.
Szólnék, de szájam
makacsul néma marad.
Elmémből
kihullanak a szavak.
Testem, mint az ólom
elnehezedett,
de lélekben még mindig
fogom a jobbkezedet.

Forrás: www.keresztenydalok.hu